

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

Pro quarta Die.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

Pro quarta Die.

Septem Notanda pro secunda Hebdomade.

Primum: quòd tam in hac, quàm in qualibet sequente hebdomada, nullum debeo legere vel cogitare aliud mysterium, nisi quod eadem horâ, aut die considerandum sit, cum alioquin unum alteri obturbet.

Secundùm: quòd primum de Incarnatione Christi exercitium fit media nocte, proximum diluculo, tertium circa horam Missæ, quartum sub Vesperas, quintum paulò ante cænam, & eorum cuilibet spatium impendetur unius horæ. Id quod ab hinc deinceps ubique venit observandum.

Tertium: quòd si is, qui exercitatur, sit senex vel valetudinarius, vel per hebdomadam primam viribus attritus, præstat eum aliquoties non surgere de nocte, sed tres tantùm contemplationes peragere, in aurora, circa Missæ tempus, & ante prandium: superaddita circâ Vesperas una repetitione, & sensuum applicatione ante cænam.

Quartum: quòd in hac hebdomada secunda, ex decem additionibus, in prima traditis, variari debent secunda, sexta, & septima, cum decima. ex parte. In secunda quidem hoc mutatur,

tur, quòd simul atque excitor à somno, meditationem proxime instantem debeo menti obviare, ac desiderium provocare, cognoscendius Incarnati æterni VERBI; ut ipsi servitiorius & adhærescam tantò propensius, quanto inodibiliorem erga me bonitatem ejus perspiciam. In sexta verò; ut frequenti versum memoriam vitam Christi à tempore Incarnationis, ad cum usque, sive mysterium, de quo in præterita die, vel hora sum meditaturus. In septima luce vel obscuritate, sereno cœlo vel turbato delecter, quatenus ad scopum refert, desideratæ rei, pertingendum. In decima, ut ita memoriam, sicut exigere videtur mysterij contemplandi genus: cum nonnulla ex mysteriis penitentiam requirant, alia non item. Decima additio utendum erit circumspectio

Quintum: quòd in omnibus aliarum exercitiis, assumendum erit aliquid, quòd secundæ, & tertiæ additioni æqualeat, hinc modum: Ubi primùm in mentem venierit esse meditandi horam, priusquam accedam inspiciam eminus, quòd ferar, & coram quo sum pariturus; ac transcursâ obiter exercitij parte, contemplationem statim auspicabor.

Sextum: In hac hebdomada secunda, & tertia

sequentibus, utile fuerit, aliquid subinde legere
ex Evangelio, vel pio alio codice; ut de imita-
tione Christi, | Sanctorum vitâ &c.

Septimum: Expedi nonnunquam eum,
qui exercitatur, quamvis & vigore animi, & cor-
poris robore sit præditus, nonnihil tamen re-
mittere de præscriptis exercitiis secundæ hujus
hebdomadæ, & subsequentiū duarum: ut as-
sequi, quod cupit, commodius valeat, acceptâ
solummodo contemplatione unâ in crepuscu-
lo matutino, & alterâ circa Missæ tempus: qua-
rum repetitionem faciat horâ Vesperarum, &
sub Cœnam quinque imaginationis sensus
subiisdem exerceat.

*Regula alia utiles ad pleniorē spiri-
tuum discretionem, & secundæ Hebdoma-
dæ potissimū convenientes.*

Prima est: quod proprium est DEI, & An-
geli cuiusque boni, veram infundere spiritua-
lem lætitiā animæ, quam movent, sublatâ
tristitiâ, & perturbatione omni, quam ingessit
dæmon; cū hic è contrario Sophisticis argu-
mentis quibusdam, veri speciem præferenti-
bus, lætitiā illam, in anima repertam, oppu-
gnare soleat.

Secunda: Solius est DEI, consolari animam,
nul-

nullâ præcedente consolationis causa: cum de hoc proprium Creatoris, suam ingredi creaturam, & illam, in amorem suum totam convertere, trahere, & mutare. Causam verò præcedere nullam tunc dicimus, quando nec sensibus, nec intellectui, neque voluntati nostræ, quidquam objectum est, quod ejusmodi consolationem causare ex se possit.

Tertia: Quoties præcessit Consolationis causa, Author ejus potest existere tam malus angelus, quàm bonus, sed ad fines tendit contrarios: bonus quidem, ut anima in bonâ cognitione, & operatione magis proficiat; malus autem, ut malè agat illa, & pereat.

Quarta: Id moris est spiritui maligno, ut lucis Angelum transfigurans se, cogitationum animæ votis, primùm obsecundet, mox inde in perversa sua desideria illam alliciat. Similes etenim ab initio bonas, sanctasque hominum cogitationes sequi, ac fovere, & deinde in occultas fallaciarum suarum pedicas paulatim trahere, & illaqueat.

Quinta: Sedulo, & accuratè excutiendæ sunt cogitationes nostræ circa principium, medium, & finem suum. Quæ tria si rectè se habebant, angeli boni argumentum est, cogitationes illas suggerentis; sin autem per discursum

mentis aliquid offertur, vel sequitur, quod ex se malum sit, vel avocet à bono, vel ad minus bonum impellat, quàm anima priùs querendo sequi decrevisset: vel animam ipsam defatiget, angat, ac perturbet, sublatâ, quæ priùs aderat, quiete, pace, & tranquillitate, evidens tunc erit indicium, auctorem esse cogitationis hujusmodi spiritum malignum: ut pote utilitati, & saluti nostræ semper adversantem.

Sexta: Quoties contingit in aliqua suggestione deprehendi hostem ex cauda sua serpentina, id est sine malo, quem semper nobis insinuare studet: tunc plurimum juvat revolvere discursum totum, & notare, quid ab initio prætexerit bonæ cogitationis, & quomodo præcedentem spiritualis gustûs suavitatem, & animi serenitatem, sensim amovere, ac venenû suum infundere tentârît: ut per hujusmodi experimentum cognitæ illius fraudes, faciliùs deinceps caveantur.

Septima: Eorum, qui promovent in bono salutis, animis se insinuat uterque Spiritus diverso modo: bonus quidem leniter, placidè, ac suaviter, sicut aquæ stilla in spongiam illabens: malus verò duriter, implacidè, & violenter, cum strepitu quodam, sicut imber decidens in petram: illis autem, qui in dies tendunt in de-

te-

terius, oppositum prorsus ulavenit. Cujus fa-
nè diversitatis ratio est, quatenus angelo utri-
bet, similis est, vel dissimilis animæ ipsius dispo-
silio. Si enim contrariam sibi eam alterius
Spiritus invenerit, cum strepitu, & pulsu, quod
facile adverti queat, ei se conjungit: si contra-
mem verò, tanquam in propriam & apertam
domum subit cum quiete.

Octava: Quoties sine prævia ulla causa con-
solatio nobis adest: quamvis eitanquam dis-
nitus immixta, ut supra dictum est, nihil fa-
cia subesse possit; debemus tamen attente
solicite distinguere præsens consolationis
tempus à proximo sequente, in quo anima
fervet adhuc, & favoris Divini nuper accep-
sentit reliquias; nam posteriore hoc tempore
frequenter accidit, ut vel ex habitu, discutimus
judicio proprio, vel ex boni aut mali Spiritus
instinctu, aliqua sentiamus, vel deliberemus
quæ cum ab ipso DEO citra medium non em-
nent, solerti indigent discussione, priusquam
recipiant assensum, vel in opus veniant.

Pro quinta Die.

*Regule nonnullæ in distribuendis Eleemo-
nis servandæ.*

Prima: Si quid errogare libeat in hominibus